

Efter det dernede vedtagne Lovforslag er det ikke paabudt, at der skal finde Skiftebehandling Sted, men det er overladt til Skifteretten, om den mener, at der bør finde offentlig Skiftebehandling Sted. Man har fastholdt den Betingelse, at Flertallet af Fordringshaverne skulle have erklæret sig derfor, men foruden at det er gjort til Betingelse for, at dette Spørgsmaal overhovedet kan komme til at foreligge i et Bo med Testamentseksekutorer, at mindst en Fjerdedel af Fordringshaverne har forlangt Skiftesamling afholdt — medens det efter Regeringsforslaget var tilstrækkeligt, at en enkelt Kreditor forlangte Skiftesamling afholdt — saa er der sat som Betingelse for, at Boet af denne Grund kan gøres til Genstand for offentlig Skiftebehandling, at Skifteretten har skønnet, at Boet er insolvent. Der fordres saa tillige, at der skal være et Flertal af Stemmerne baade efter Tal og Vægt, der forlanger Boet gjort til Genstand for offentlig Skiftebehandling. Og omvendt, selv om Skifteretten maatte skønne, at Boet er insolvent, saa kan der ikke finde offentlig Skiftebehandling Sted, naar der ikke tillige er et Flertal af Kreditorer baade med Hensyn til Tal og med Hensyn til Fordringsernes Størrelse, der føler sig foranlediget til at forlange offentlig Skiftebehandling, en Forandring, der formentlig maa være fuldstændig i Strid med Lovgivningens Regler om alle Kreditors Ret til, naar de finde, at Boet er insolvent, at forlange, at Boet gøres til Genstand for offentlig Skiftebehandling. Thi findes det under Behandlingen af et Bo, hvori Arv og Gæld ikke er vedgaaet, at Boet er insolvent, saa skal Boet behandles efter Reglerne for Konkursboers Behandling. Jeg fremdrager dette som en Forandring, der efter min Mening ikke kan blive staaende, hvor man altsaa maa se at sætte noget andet ind i dette Forslag, hvis det skal blive til Lov. Saaledes er der adskillige Punkter, hvor Forslaget turde være saa afvigende fra, hvad der blev vedtaget i dette Ting, at jeg ikke antager, at dette Ting vil akkviescere ved det, som det nu er.

Nellemann: Det er jo nu temmelig lang Tid siden, at dette Lovforslag forlod nærværende Ting, og allerede den Omstændighed vil være tilstrækkelig Grund til, at man maa se lidt nærmere paa denne Sag i et Udvalg. Der er ikke i det andet Ting foregaaet saadanne væsentlige Forandringer i Lovforslaget, at der kan være Tvivl

om, at Sagen bør fremmes. Men dels er der foretaget visse reelle Forandringer — af hvilke den højtaerede Justitsminister nu nys anførte en af de vigtigste — som gøre, at Sagen maa overvejes paa ny, og dels medfører hele den Form, det andet Ting har givet Lovforslaget, at det maa underkastes et nærmere Eftersyn. Man har nemlig helt tilsidesat den oprindelige Tekst og lavet en helt ny, hvilket har til Følge, at det bliver nødvendigt at foretage et helt nyt Arbejde, som ikke vilde have været nødvendigt, naar man havde indskrænket sig til at stille Ændringsforslag, nemlig at undersøge hele Redaktionen og se, om der ikke er kommen ny Ting ind, som muligvis ikke en Gang Redaktøren af Lovforslaget selv har været opmærksom paa. Jeg vil derfor anbefale det høje Ting at fremme denne Sag, men fremme den saaledes, at der nedsættes et Udvalg, som faar den Opgave at se nærmere paa Lovforslaget og gøre sig klart, hvilke Forandringer der ere foretagne. — Jeg kan i øvrigt ikke undlade ved denne Lejlighed at bemærke, at jeg for min Part ikke tror, det er en rigtig Fremgangsmaade saaledes at omkaldfatre et Lovforslag fuldstændig, naar det, man ønskede at opnaa, meget vel kunde være opnaaet ved at stille Ændringsforslag til det. Foruden hvad der ellers kan siges derimod, skader det Oversigten, Overskueligheden, over, hvori Forandringen egentlig bestaar, og jeg for min Part tror nu ikke, at dette Hensyn at lave en Kodifikation, som skulde gøre Lovens Anvendelse let, har noget stort at betyde. For Testamentseksekutorer ere dog disse formelle Bestemmelser det mindste. At lære dem, hvorledes de skulle behandle et Bo, vil alligevel være umuligt i et lille Lovforslag som dette, for det vil man ikke kunne have nogen Mening om uden at kende hele denne Materie: Skifte- og Arveretten. Men, som sagt, det lægger jeg for saa vidt ikke nogen videre Vægt paa, eftersom det jo selvfølgelig kommer an paa selve Sagen, og jeg vil derfor anbefale det høje Ting, at man fremmer Forslaget, da det vistnok maa siges at være nyttigt og fremkaldt af Nødvendighed, men at man overvejer Sagen paa ny i et Udvalg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.